

Rekommendationer

om översyn av tillgångarnas kvalitet

Rekommendationer om översyn av tillgångarnas kvalitet

Innehållsförteckning

1.	Sammanfattning	3
2.	Bakgrund och motivering	5
3.	EBA:s rekommendationer om översyn av tillgångarnas kvalitet	6
	Bilaga I – Förteckning över behöriga myndigheter	9
	Bilaga II – God praxis vid översyn av tillgångarnas kvalitet	11
4.	Bekräftelse av efterlevnad av rekommendation	17

1. Sammanfattning

Som en del av en fortlöpande satsning på att återställa förtroendet inom EU:s banksektor utfärdar EBA rekommendationer till de behöriga myndigheterna, enligt vilka de deltagande behöriga myndigheterna ska genomföra översyner av tillgångarnas kvalitet för tillgångsklasser som anses ha hög risk. Syftet med rekommendationerna är att bidra till att de behöriga myndigheterna på ett mer enhetligt sätt utvärderar bankernas kreditportföljer, inklusive riskklassificering och avsättningar, för att de ska ha tillräckligt betryggande kapitalnivåer och avsättningar för att täcka riskerna som är förenade med dessa exponeringar.

Dessa rekommendationer främjar enhetliga förfaranden och resultat vid översyner av tillgångarnas kvalitet på EU-nivå, så att kvarvarande tvivel på tillgångarnas kvalitet inom EU kan undanröjas.

Översynerna förblir dock de behöriga myndigheternas ansvar. De behöriga myndigheterna rekommenderas att bedöma och identifiera tillgångsklasser med hög risk i bankernas kreditportföljer. Denna bedömning, som bör delges till relevanta tillsynskollegier, bör säkerställa att riskabla portföljer bedöms korrekt i alla banker där en översyn har gjorts. EBA vill med dessa rekommendationer bidra med enhetlighet och samordning genom den goda praxis som de behöriga myndigheterna ska följa på frivillig basis.

Rekommendationerna har utformats för att fungera med befintliga och/eller planerade översyner av tillgångarnas kvalitet. Arbetet i den gemensamma tillsynsmekanismen och dess planerade balansräkningsbedömning torde stödjas och inte begränsas. I rekommendationerna ges ett tillräckligt utrymme för den gemensamma tillsynsmekanismen och andra behöriga myndigheter att klargöra mål, tidsram, förväntningar och förfarande för genomförd, löpande och planerad tillsyn. Samtidigt ger rekommendationerna medlemsstater som inte deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen, och som inte redan har genomfört någon översyn, en ram att arbeta vidare med. När bankernas verksamhet sträcker sig utanför den gemensamma tillsynsmekanismen eller på annat sätt går över gränserna inom EU ska tillsynskollegier delta i processen. De ska underlätta informationsutbytet och, där så är tillämpligt och på begäran från den myndighet som ansvarar för samordning av grupp-tillsyn, bidra till analysen av gränsöverskridande banker. Resultaten ska meddelas till kollegiet och till EBA. Mot denna bakgrund bör åtgärder för att förbättra risktäckningen och avsättningarna, samt andra åtgärder som anses vara nödvändiga och lämpliga för att åtgärda eventuella brister, diskuteras.

Vid analys av utfallen bör de behöriga myndigheterna diskutera och ifrågasätta dessa samt överväga följdåtgärder. Därför bör de kunna ifrågasätta uppgifter som de får från bankerna och där så är lämpligt rekommendera åtgärder t.ex. för att justera kreditförlusterna, avsättningarna eller andra åtgärder som de anser vara lämpliga för att åtgärda eventuella brister.

EBA ska, samtidigt som de behöriga myndigheternas kommunikationsbehov respekteras, använda myndigheternas uppgifter för att skriva en rapport som sammanfattar de olika översynernas huvudsakliga resultat och på ett enhetligt sätt ger olika jurisdiktioner viss information om vidtagna åtgärder och resultatens väsentlighet.

Dessa rekommendationer har varit föremål för samråd med berörda behöriga myndigheter, dock inte ett offentligt samråd eftersom de har utformats för tillsynsansvar och gäller enskilda instituts situation snarare än att vara en del av en allmän politik. Dessa rekommendationer kommer att offentliggöras på EBA:s webbplats.

2. Bakgrund och motivering

EBA har under en tid övervakat lånefordringar som beviljats en eftergift och tillgångars kvalitet i samband med det försämrade ekonomiska läget. I den här analysen framgår det att tillgångarnas kvalitet har försämrats inom EU, men det finns påtagliga skillnader mellan olika regioner, banker och portföljer.

Det råder fortfarande oro kring principerna för lånefordringar som beviljats en eftergift och hur enhetligt tillgångarnas kvalitet bedöms inom EU. Eftersom det finns många olika definitioner har EBA tagit fram enhetliga definitioner för lånefordringar som beviljats en eftergift och problemlån¹ som ska tillämpas inom EU. De ska bidra till att skapa en jämförbar grund för de behöriga myndigheternas bedömningar av balansräkningar.

Många behöriga myndigheter har utökat sina befintliga åtgärder för tillsyn av tillgångarnas kvalitet. Men det finns ingen ensidig och överskådlig bild av i vilken omfattning tillgångarnas kvalitet är ett problem i EU. Därför måste EU:s kommunikation om tillgångarnas kvalitet i viss mån samordnas för att lösa tillsynsproblem och minska oron på marknaden.

Översyner av tillgångarnas kvalitet görs i allt större utsträckning för att med en grundlig metod upptäcka potentiella förluster i vissa länders finanssektor. Sådana översyner är en viktig del av omstruktureringen av bankerna och ingår även i många löpande tillsynsaktiviteter. För närvarande finns det skillnader mellan EU-länderna när det gäller både arbetsmetoder och, än viktigare, kommunikationen om översynerna. I dessa rekommendationer om översyn av tillgångarnas kvalitet ligger fokus på ett urval banker i EU som de behöriga myndigheterna anser vara relevanta. Eftersom rekommendationerna måste vara flexibla är det de behöriga myndigheterna som avgör det slutgiltiga urvalet av banker. Alla relevanta banker bör dock ingå och rekapitaliserade banker bör anses ha hög prioritet.

Dessa rekommendationer ska bidra till att potentiella problemområden upptäcks i olika regioner, banker och portföljer. De ska också ge tillräcklig information om tillsyn av tillgångarnas kvalitet så att eventuella kvarstående risker inte urholkar förtroendet för EU:s banksystem.

¹ EBA/ITS/2013/03

3. EBA:s rekommendationer om översyn av tillgångarnas kvalitet

Rekommendationernas status

Rekommendationerna i detta dokument utfärdas i enlighet med artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EBA-förordningen). Behöriga myndigheter och finansinstitut ska i enlighet med artikel 16.3 i EBA-förordningen med alla tillgängliga medel söka följa rekommendationerna.

Rekommendationer klargör EBA:s syn på lämpliga tillsynsmetoder inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn eller på hur EU-lagstiftningen bör tillämpas inom ett visst område. EBA förväntar sig därför att alla behöriga myndigheter som rekommendationer riktar sig till rättar sig efter dem. Behöriga myndigheter på vilka rekommendationerna är tillämpliga bör följa dem genom att på lämpligt sätt införliva dem i sin tillsynsverksamhet (t.ex. genom att ändra sitt regelverk eller sina tillsynsprocesser).

Rapporteringskrav

I enlighet med artikel 16.3 i EBA-förordningen ska de behöriga myndigheterna senast den 23 december 2013 bekräfta till EBA att de följer eller tänker följa rekommendationerna, eller i annat fall ange skälen till att de inte följer dem². Om behöriga myndigheter inte har skickat en bekräftelse till EBA inom denna tidsfrist förutsätter EBA att de behöriga myndigheterna inte följer rekommendationerna. Bekräftelser ska skickas till compliance@eba.europa.eu med hjälp av formuläret i avsnitt 5 och med referensen "EBA/Rec/2013/XX". De ska lämnas av personer med befogenhet att bekräfta efterlevnaden av rekommendationer för sina behöriga myndigheters räkning.

Anmälningarna kommer att offentliggöras på EBA:s webbplats i enlighet med artikel 16.3 i EBA-förordningen.

² För Europeiska centralbanken ska de lämnas inom två månader från det datum då ECB blir en behörig myndighet.

Avdelning I – Syfte, tillämpningsområde och definitioner

1. Dessa rekommendationer avser de behöriga myndigheternas översyner av tillgångarnas kvalitet hos kreditinstitut för tillgångsklasser och exponeringar som anses ha hög risk, som en del av deras tillsyn över dessa institut i enlighet med direktiv 2006/48/EG³. Syftet med rekommendationerna är att bidra till en mer enhetlig utvärdering av kreditinstitutens kreditportföljer, inklusive riskklassificering och avsättningar, för att de ska ha tillräckligt betryggande kapitalnivåer och avsättningar för att täcka de risker som är förenade med dessa exponeringar.
2. Dessa rekommendationer gäller för de behöriga myndigheter som anges i bilaga I.
3. I dessa rekommendationer gäller följande definitioner:
 - I den mån det är möjligt och lämpligt ska definitionen av *non-performing exposures* (nödlidande exponeringar) vara den som används i punkterna 145–157 i det slutliga förslaget till tekniska standarder för genomförande som ingår i EBA/ITS/2013/03⁴.
 - I den mån det är möjligt och lämpligt ska definitionen av *debt forbearance* (lån med lånefordringar som beviljats en eftergift) vara den som används i punkterna 163–179 i det slutliga förslaget till tekniska standarder för genomförande i EBA/ITS/2013/03⁵. Dessutom gäller definitionerna i artikel 4 i direktiv 2006/48/EG.

Avdelning II – Rekommendationer

4. De behöriga myndigheterna bör utföra en översyn av kvaliteten på alla relevanta kreditinstituts tillgångar. De behöriga myndigheterna bör ge hög prioritet till de kreditinstitut som anges i bilaga II till Europeiska bankmyndighetens rekommendation av den 8 december 2011 (EBA/REC/2011/1) som tar upp inrättandet av och tillsyn över tillfälliga kapitalbuffertar som ska återställa marknadens förtroende.
5. De behöriga myndigheterna bör, utifrån en bedömning av väsentlighet och risk, bedöma och identifiera vilka tillgångsklasser och/eller exponeringar som kräver en översyn av tillgångarnas kvalitet.
6. Hur ingående översynen ska vara beror på bedömningen av väsentlighet och risk.

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁴ EBA final draft Implementing Technical Standards on supervisory reporting on forbearance and non-performing exposures under article 99(4) of Regulation (EU) No 575/2013 [EBA/ITS/2013/03].

⁵ Ibid.

-
7. Om det finns ett etablerat tillsynskollegie för kreditinstitutet bör urvalet av tillgångsklasser och/eller exponeringar meddelas till och diskuteras med kollegiet i de fall verksamheten sträcker sig utanför den gemensamma tillsynsmekanismen.
 8. De behöriga myndigheterna bör vid översyner av tillgångarnas kvalitet beakta den goda praxis som fastställts av EBA och beskrivs i bilaga II till dessa rekommendationer.

Avdelning III – Slutbestämmelser och genomförande

9. När EBA meddelar resultaten från översynen av tillgångarnas kvalitet ska de behöriga myndigheternas kommunikationsbehov respekteras fullt ut. Framför allt kan den gemensamma tillsynsmekanismen (single supervisory mechanism, SSM) behöva utarbeta en egen kommunikationspolicy för resultaten från den bedömning av balansräkningar som den ska göra innan den i enlighet med SSM-förordningen blir fullt operationellt verksam.
10. De behöriga myndigheterna bör senast den 31 oktober 2014 ha slutfört översynen av tillgångarnas kvalitet. Översynens preliminära resultat bör rapporteras till EBA så snart som möjligt så att det kan tas med i beräkningen och ligga till grund för det EU-omfattande stresstest som ska genomföras under 2014.
11. De behöriga myndigheterna ska rapportera till EBA på ett enhetligt sätt och så snart som möjligt efter översynernas slutförande.

Bilaga I – Förteckning över behöriga myndigheter

Österrike	Finanzmarktaufsicht (Financial Market Authority)
Belgien	National Bank of Belgium
Bulgarien	Bulgarian National Banks
Kroatien	Hrvatska Narodna Banka (Croatian National Bank)
Cypern	Central Bank of Cyprus
Tjeckien	Ceska Narodni Banka (Czech National Bank)
Danmark	Finanstilsynet (Danish Financial Supervisory Authority)
Estland	Finantsinspektsioon (Financial Supervision Authority)
Finland	Finanssivalvonta (Finnish Financial Supervisory Authority)
Frankrike	Autorité de Contrôle Prudentiel (Prudential Control Authority)
Tyskland	Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (Federal Financial Supervisory Authority)
Grekland	Bank of Greece
Ungern	Magyar Nemzeti Bank (Hungarian National Bank)
Irland	Central Bank of Ireland
Italien	Banca d'Italia (Bank of Italy)
Lettland	Finansu un Kapitāla Tirgus Komisija (Financial and Capital Market Commission)
Litauen	Lietuvos Bankas (Bank of Lithuania)
Luxemburg	Commission de Surveillance du Secteur Financier (Commission for the Supervision of Financial Sector)
Malta	Malta Financial Services Authority
Nederländerna	De Nederlandsche Bank (National Bank of Netherlands)
Polen	Komisja Nadzoru Finansowego (Polish Financial Supervision Authority)
Portugal	Banco de Portugal (Bank of Portugal)
Rumänien	Banca Națională a României (National Bank of Romania)
Slovenien	Banka Slovenije (Bank of Slovenia)
Slovakien	Narodna Banka Slovenska (National Bank of Slovakia)
Spanien	Banco de España (Bank of Spain)
Sverige	Finansinspektionen (Swedish Financial Supervisory Authority)
Storbritannien	Prudential Regulation Authority
	Europeiska centralbanken ⁶

⁶ Dessa rekommendationer gäller för Europeiska centralbanken efter det att förslaget till rådets förordning om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (COM(2012) 511 final) har trätt i kraft.

Behöriga myndigheter i EES/Efta⁷

Island	Fjármálaeftirlitið (Icelandic Financial Supervisory Authority - FME)
Liechtenstein	Finanzmarktaufsicht - FMA (Financial Market Authority)
Norge	Finanstilsynet (Norwegian Financial Supervisory Authority)

⁷ Behöriga myndigheter i EES-/Efta-stater måste för närvarande inte bekräfta att EBA:s riktlinjer och rekommendationer följs. Därför gäller dessa rekommendationer för dem på frivillig basis.

Bilaga II – God praxis vid översyn av tillgångarnas kvalitet

I denna bilaga fastställs god praxis, som bygger på den erfarenhet som experter från hela EU har av att göra översyner av tillgångarnas kvalitet som passar deras omständigheter och krav. Detta innebär inte att alla steg som anges nedan alltid är relevanta för alla tillgångsklasser och/eller exponeringar. Stegen kan snarare övervägas och utvärderas utifrån hur väsentliga och relevanta de är för de prioriterade tillgångsklasserna och/eller exponeringarna.

1. De behöriga myndigheterna ska sträva efter att välja tillgångsklasser och/eller exponeringar med vägledning av stycket om risker och väsentlighet nedan, i den mån det är möjligt, och följa förfarandet nedan.
2. De behöriga myndigheterna ska sträva efter att utföra översyner av tillgångarnas kvalitet med hjälp av ingående kvantitativa och kvalitativa analyser av de valda tillgångsklasserna och/eller exponeringarna, och fastställa vilka steg som är lämpligast utifrån deras bedömning av väsentlighet och risk.

Typiska uppgifter på övergripande nivå för låneportföljer

Dataintegritet, riskklassificering och kvantitativ portföljanslys

3. Som utgångspunkt för en översyn av tillgångarnas kvalitet anger de behöriga myndigheterna att de ofta gör en bedömning av dataintegriteten utifrån bokföringsstandarder och korrekt riskklassificering samt en kvantitativ analys av den övergripande låneportföljen.
4. För att se till att det finns något att utgå från kontrollerar de uppgifternas kvalitet och dataintegriteten, samt hur exponeringarna ska fördelas över olika riskkategorier, inbegripet den övergripande låneportföljens tillgångsklasser och/eller exponeringar. De kan göra följande:
 - a. Bedöma om lånens klassificeringar i tillgångsklasser är korrekt och om gränserna mellan (under-) portföljer är tydlig och har tillämpats konsekvent i hela bankkoncernen (t.ex. lån till små och medelstora företag: egen kategori, som delvis ingår i portföljen för företagskunder, delvis i portföljen för privatkunder).
 - b. Utvärdera de segment/underkategorier som används av kreditinstituten, inklusive definitioner och gränser – för olika nivåer av lånekvalitet (t.ex. låg risk, uppmärksammade av ledningen, bevakningslista, undermåliga, omstrukturerade/omförhandlade, lånefordringar som beviljats en eftergift, nödlidande).
 - c. Kontrollera om det finns en konsekvent definition av fallissemang och/eller nödlidande, och hur de skiljer sig från definitionen av *non-performing exposures* (nödlidande).

exponeringar) i punkterna 145–157 i det slutliga förslaget till tekniska standarder för genomförande som ingår i EBA/ITS/2013/03.

- d. Analysera portföljens egenskaper och struktur med hänsyn till segmenteringen enligt led b ovan.
5. Baserat på en bedömning av väsentlighet och risk, samt skillnader i den ursprungliga portföljens djup och bredd, kan ytterligare analyser vara nödvändiga och motiverade.
6. Sådana ytterligare analyser övervägs ofta för
 - exponeringsvärde,
 - förfalldatum,
 - ställda säkerheter,
 - riskklassificering,
 - tillgångsslag,
 - regional fördelning,
 - tidpunkt för avtalets ingående (*vintage analysis*),
 - större koncentrationer,
 - avsättningar,
 - täckningsgrad.

Kreditbedömning och löpande uppföljning

7. De behöriga myndigheterna kan bedöma kreditinstitutens förfaranden för kreditbedömning och löpande uppföljning, som är relevanta för den första segmenteringen.

Uppgifter på specifik portföljnivå

8. Efter att ha bedömt kvaliteten på information om låneportföljen görs ofta en bedömning av de prioriterade portföljerna. I den här analysen begränsar man vilka tillgångsklasser och specifika portföljer som ska analyseras mer ingående enligt nedan.

Lånefordringar som beviljats en eftergift

9. De behöriga myndigheterna ska, i den mån det är möjligt och lämpligt, använda definitionen av lånefordringar som beviljats en eftergift i punkt 3 i dessa rekommendationer för att fastställa hur lånefordringar som beviljats en eftergift potentiellt kan användas och hur detta påverkar värderingen. De kan göra följande:
 - a. Utvärdera hur omstrukturering definieras. Kontrollera om definitionen är enhetlig inom bankkoncernen och jämföra den interna definitionen med den harmoniserade.
 - b. Kontrollera om man har infört en enhetlig rapportering av exponeringar med lånefordringar som beviljats en eftergift, och om dessa systematiskt flaggas i hela kreditinstitutets rapporteringssystem.

-
- c. Bedöma om det finns fastställda förfaranden och strategier för att tillämpa lånefordringar som beviljats en eftergift och ta hänsyn till hur de definieras i hela bankkoncernen.
 - d. Kvantifiera antalet exponeringar med lånefordringar som beviljats en eftergift i den analyserade portföljen.
 - e. Bedöm om tillräckliga avsättningar har gjorts för lån med lånefordringar som beviljats en eftergift och omstrukturerade lån.
 - f. Analysera ett urval av lånen med lånefordringar som beviljats en eftergift för att bedöma om de har klassificerats korrekt.
 - g. Identifiera normer och förfaranden för att övervaka, utvärdera och uppdatera lånens utveckling och riskprofiler.

Hantering av problemlån och utestående fordringar

- 10. De behöriga myndigheterna kan göra en bedömning av kreditinstitutens hantering av problemlån (i den mån det är möjligt i linje med den harmoniserade definitionen av *non-performing exposures* (nödlidande exponeringar) i punkterna 145–157 i det slutliga förslaget till tekniska standarder för genomförande som ingår i EBA/ITS/2013/03) och utestående fordringar. De behöriga myndigheterna kan göra följande:
 - a. Fastställa om det finns särskilda avdelningar för skulduppökelse, hur de fungerar och strategier för detta (varningssystem, villkor för att kunder ska få skulduppökelse, omstruktureringar, rättsliga processer, m.m.).
 - b. Identifiera förfaranden för tidig respektive sen indrivning och hur effektiva de är (t.ex. analysera antal dagar efter förfallodatum för kunderna).
 - c. Gör en bedömning av villkoren för att föra tillbaka kunder till den vanliga låneportföljen eller för att boka bort dem från balansräkningen.
 - d. Kvantifiera potentiell försäljning av problemtillgångar/problemportföljer.

Hantering och bedömning av säkerheter

- 11. De behöriga myndigheterna gör ofta en bedömning av kreditinstitutens värdering, hantering och löpande uppföljning av säkerheterna. De kan i synnerhet göra följande:
 - a. Utvärdera hur ansvaret för säkerheternas värdering är fördelat (intern respektive extern värdering) och deras oberoende från kreditbedömningen.
 - b. Samla underlag om hur ofta de värderas, varför och hur gamla värderingarna är.

-
- c. Bedöma värderingsavdragens och värderingsparametrarnas härledning och validering samt om de bygger på historik. Göra en ytterligare bedömning av deras koppling till avsättningar, särskilt om dessa uppgifter (intern värdering av säkerheterna) används för att härleda nivån för avsättningarna.
 - d. Göra en bedömning av statistiska omvärderingsverktyg för små fastighetstillgångar och utreda parameterberäkningar och hur de valideras.

Avsättningar och risktäckning

12. De behöriga myndigheterna gör också en bedömning av om avsättningsnivån och risktäckningsnivån ligger i linje med kvaliteten på de tillgångar som finns i kreditinstitutens portföljer. De kan i synnerhet göra följande:
 - a. Fastställa vilka regler som gäller för att göra avsättningar till så väl specifika som allmänna förlustreserver samt för risktäckning, och göra en bedömning av om de tillämpas konsekvent.
 - b. Utvärdera vilka parametrar som används för att beräkna avsättningar till allmänna förlustreserver och risktäckning, samt om de valideras och är lämpliga.
 - c. Jämföra täckningsgrader i olika segment, och om möjligt också jämföra med liknande segment.
 - d. Kontrollera om avsättningsnivån och risktäckningsnivån i enskilda fall är lämplig, baserat på ett urval problemlån.
 - e. Fastställa om avsättningskraven tillämpas på utmäta tillgångar.

Bedömning av väsentlighet och risker

13. För att bedöma och fastställa vilka tillgångsklasser och/eller exponeringar som ska omfattas av översynen samt fastställa analysens djup och bredd kan de behöriga myndigheterna göra en bedömning av tillgångsklassernas och/eller exponeringarnas väsentlighet och risker.
14. Under bedömningen av väsentlighet och risker kan de ta hänsyn till flera olika aspekter, bland annat följande:
 - Kvantitativa faktorer på grundval av
 - tillgångsklass och/eller portföljnivå,
 - riskkoncentration kontra riskdiversifiering,
 - ställda säkerheter,
 - avsättningar,

-
- kringliggande faktorer (makroekonomiska förhållanden, t.ex. kraftig priskorrigerings för kommersiella fastigheter).
 - Kvalitativa faktorer på grundval av
 - inneboende risker,
 - kreditkontrollernas effektivitet.
15. De behöriga myndigheterna kan utifrån bedömningen av väsentlighet och risker identifiera områden som kräver en översyn eller en mer ingående utredning, bland annat
- tillgångsklass och/eller underportfölj på nationell nivå,
 - kvantitativ tillgångsklass och/eller underportföljnivå för enskilda kreditinstitut och
 - kvalitativ komponentnivå för enskilda tillgångsklasser och/eller underportföljer.
16. Utifrån den här bedömningen kan de portföljer som är relevanta för en meningsfull och effektiv översyn av tillgångarnas kvalitet fastställas, analyseras och ses över i detalj.

Resurser

17. De behöriga myndigheterna bör notera att om en översyn av tillgångarnas kvalitet ska kunna göras på ett effektivt sätt så måste tillräckliga resurser avsättas till detta. Översynens omfattning och resursernas storlek bör stå i relation inte bara till de delar som ska ingå, utan också till bedömningens djup och bredd samt till den väsentlighet och de risker som fastställts.
18. De behöriga myndigheterna får använda sig av lämpliga expertgrupper för översynens genomförande, vilket kan innebära att använda sig av värdtillsynsorgan eller blandade grupper för att analysera relevanta portföljer.
19. I vissa fall kan de behöriga myndigheterna överväga att ta hjälp av tredje parter för att utföra hela eller delar av översynen, som trots detta förblir under myndigheternas tillsyn och ansvar.

Rapporteringskrav

20. Rapporteringskraven kan återspegla detaljnivån på de utförda bedömningarna.
21. För kvantitativ rapportering kan man i den mån detta är möjligt använda sig av befintliga regelverk, såsom Corep och Finrep.
22. Rapporteringen bör omfatta åtminstone följande områden:
- a. Grundläggande uppgifter om bankerna i urvalet.
 - b. Låneportföljernas riskklassificering.
 - c. Lån med lånefordringar som beviljats en eftergift och problemlån.

-
- d. Nivån på utestående fordringar samt åtgärder för att lösa dessa.
 - e. Risktäcknings- och avsättningsnivåer samt mål för dessa.
23. Kvalitativ rapportering kan göras med hjälp av ett poängsystem som upprättats av de ansvariga behöriga myndigheterna.

Genomföra en översyn av tillgångarnas kvalitet med hjälp av tillsynskollegier.

Fas 1: Tillämpningsområde

24. De behöriga myndigheter som ansvarar för samordning av grupp-tillsyn över kreditinstitut som verkar över landsgränserna ska informera kollegiet om att en översyn av tillgångarnas kvalitet ska utföras på banken i fråga och diskuterar urvalet av relevanta tillgångsklasser och/eller exponeringar för översynen.
25. De delger resultaten från sin bedömning av tillgångsklassernas och/eller exponeringarnas väsentlighet och risk till både EU:s värdtillsynsorgan och EBA, med hjälp av väsentlighets- och riskkriterierna ovan.

Fas 2: Genomföra översyn av tillgångarnas kvalitet

26. Värdtillsynsorganen kan uppmanas att nominera experter som ska hjälpa till att utföra översynerna om detta är nödvändigt och lämpligt.

Fas 3: Delge resultaten i kollegierna

27. De behöriga myndigheter som ansvarar för samordning av grupp-tillsyn delger kollegiet resultatet från översynerna och diskuterar det i kollegiet. Kollegiet går igenom och diskuterar resultaten.
28. Dessutom kan kollegiet göra följande:
 - Sträva efter enighet i rekommendationerna om dotterbolag påverkas, t.ex. om det behövs ytterligare avsättningar.
 - Sträva efter en samordnad tillsynsmetod genom att göra lämpliga justeringar till följd av översynerna av tillgångarnas kvalitet.

4. Bekräftelse avseende efterlevnad av rekommendationerna

Datum:

Medlemsstat/EES-stat:

Behörig myndighet:

Riktlinjer/rekommendationer:

Namn:

Befattning:

Telefonnummer:

E-postadress:

Jag är bemyndigad att på min behöriga myndighets vägnar bekräfta att riktlinjerna/rekommendationerna följs: **Ja**

Den behöriga myndigheten följer eller har för avsikt att följa riktlinjerna och rekommendationerna:

Ja **Nej** **Delvis**

Min behöriga myndighet följer inte och har inte för avsikt att följa riktlinjerna och rekommendationerna, av följande **skäl**⁸:

Uppgifter om delvis efterlevnad samt motivering:

Bekräftelsen ska skickas till compliance@eba.europa.eu⁹.

⁸ Vid delvis efterlevnad: angivelse av de aspekter som följs respektive de som inte följs samt skälen till att de respektive tillämpningsområdena inte följs.

⁹ Bekräftelser som skickas via andra kommunikationskanaler, t.ex. om bekräftelsen skickas till en annan e-postadress eller per e-post men utan det tillämpliga formuläret, är inte giltiga.